

[Aksel Larsen.]

med, at det ville gå socialistisk folkeparti dårligt ved valget den 15. november 1960. Men vi fik 150.000 stemmer og 11 mandater.

Jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen, der ikke kan have glemt dette, vil kalkere den daværende forsvarsministers spørgsmål og argumentation. Men i øvrigt, da det ærede medlem hr. K. B. Andersen havde brugt en rum tid til at beskæftige sig med os, sluttede han med at sige, at der var slet ingen grund til overhovedet at beskæftige sig med socialistisk folkeparti. Hvorfor i Herrens navn gjorde han det så? Så havde det været bedre, om han ikke havde spildt den tid på os. Vi klarer os nok.

De ærede medlemmer hr. K. B. Andersen og hr. Helge Larsen roste helhedsløsningen, og det skulle de naturligvis gøre som ordførere for regeringspartierne. Det er der ikke noget at sige til; det er helt i orden. Jeg kunne alligevel have lyst til at spørge netop det ærede medlem hr. K. B. Andersen, om han er så sikker på, at det var forsvarligt at rose helhedsløsningen. Det ærede medlem sagde om den, at den har sikret en stabil udvikling i priser og omkostninger. Det ærede medlem sagde, at den holder økonomien i ro. Så tænkte jeg: nu var det rart at få lidt beviser for, at den sikrer denne stabile udvikling, og at den sikrer, at økonomien holdes i ro. Og hvad fik jeg? Intet andet end en henvisning til den økonomiske årsoversigts såkaldte forsigtige optimisme. Ja, jeg er ikke ude på at ville være ond ved dem, der har forfattet den økonomiske årsoversigt; men det forekommer mig, at dens forsigtige optimisme i mange henseender ikke er underbygget, og man har unægtelig et indtryk af — det kan være forkert, men man har det indtryk — at den har fået denne forsigtige optimisme, fordi man anser det for nødvendigt at have noget, man kan henvise til, når man skal sige, at ved hjælp af helhedsløsningen har vi praktisk talt klaret alle dette lands problemer.

På den anden side vil jeg ikke påstå, at regeringen ligefrem har søvnløse nætter i anledning af den udvikling, der er i gang, men jeg tvivler da ikke om, at regeringen foretager meget alvorlige overvejelser over, hvad den skal gøre for at forhindre, at det

bliver for åbenbart, at helhedsløsningen ikke har bragt økonomisk ro og ikke har sikret en stabil udvikling i priser og omkostninger. Det ville i grunden være meget godt, om vi kunne få besvaret det spørgsmål, som tidligere er stillet under denne debat, hvad regeringen har til hensigt at gøre. Spørgsmålet er i hvert fald af det ærede medlem hr. Erik Eriksen stillet på en måde, så man er klar over, at han er talsmand for, at man skal forsøge at holde omkostningerne i ro derved, at man griber ind og forhindrer lønstigninger. Jeg håber da ikke, at regeringen har sådanne planer. Jeg finder nemlig, at det ville være forkasteligt. Det, det drejer sig om, er at forhindre prisstigninger, så kommer der ingen lønstigning. Sagen er, at der mangler ét points pristalsstigning i, at der til september kommer en ny dyrtidsportion til lønmodtagere og andre.

Jeg synes ikke, man skal spekulere på på den ene eller den anden måde kunstigt at forhindre pristallet i at stige det ene point. Man skulle hellere gøre noget for at sørge for, at priserne holdt sig i ro, og gerne at priserne faldt. Noget af det alvorligste for dette land er den inflatoriske udvikling, vi har været inde i og er inde i. Den er ikke standset ved omsforliget; den er ikke standset ved helhedsløsningen, og det er her, man skal sætte ind. Jeg håber, regeringen er i stand til at sige noget om, hvordan den virkelig vurderer situationen og dens udsigter nu, og hvad den vil gøre.

Jeg må minde om, at da man havde sikret, at man fik den såkaldte helhedsløsning igennem her i folketinget, udsendte socialdemokratiet — for penge, som bl. a. jeg er med til at betale igennem mit kontingent til min fagforening — flyveblade, som blev delt ud på alle danske arbejdspladser og i alle danske fagforeninger, hvori der stod, at ved hjælp af helhedsløsningen havde man sikret varig beskæftigelse. Det synes jeg er mægtig interessant. Da omsforliget blev sluttet, fik vi nemlig i juni måned i fjor at vide fra regeringspartierne og navnlig fra socialdemokratiet, at omsforliget var en velsignelse, for det garanterede, at der aldrig nogen sinde ville komme arbejdsløshed i dette land. Det var altså klaret i fjor. Men da man lavede helhedsløsningen, kom man igen og sagde: nu har vi sikret varig beskæftigelse. Jeg ved ikke, hvornår